

Othinus tota ferè Europa ob plurimarū artiū cognitionem falsò diuinitatis titulo ornatus fuit, Anno mundi 2970. Is crebriorem diuersandi usum apud Vpsalā habuit, eamq; siue ob incolarum inertīā, siue locorum amœnitatē, singulari quadam habitationis consuetudine dignabatur. Huius nomen Septentrionis reges propensiore cultu prosequi cupientes, effigiem ipsius aureo cōplexi simulachro, statuā dignitatis eius indicē, maxima cū religionis simulatione, Bizantiū transmiserunt. cuius etiā brachiorum lineamenta confertissimo armillarum pondere perfringebant. Ille tanta sui celebritate gauisus mittentiū charitatē cupidè exosculatus est.

Huius coniunx Frigga, quò cultior progredi posset, ascitis fabris aurū statuæ detrahendū curauit. Verùm Othinus ijs suspendio consumptis, statuam in crepidine collocauit, atq; eā mira artis industria ad humanos tactus uocalē reddidit. Verùm Frigga cultus sui nitorē mariti honoribus præponēs, uni familiarīū se stupro subiecit, & eius ingenio simulachrū demolita, aurū publicē superstitioni consecratū, ad priuati luxus instrumentū conuertit. Igitur Othinus imaginis suæ sublatione & chori uiolatione læsus, plenū ingenui pudoris exilium carpsit, eoq; se contracti dedecoris sordes aboliturum sperauit.